

ZAKON

O POTVRĐIVANJU DOPUNSKOG SPORAZUMA UZ OSNOVNI SPORAZUM O TEHNIČKOJ SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE FEDERATIVNE REPUBLIKE BRAZILA O SARADNJI U OBLASTI VETERINE

Član 1.

Potvrđuje se Dopunski sporazum Osnovnom sporazumu o tehničkoj saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Federativne Republike Brazila o saradnji u oblasti veterine, potpisani 5. januara 2010. godine u Braziliji, u originalu na srpskom, portugalskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Dopunski sporazum Osnovnom sporazumu o tehničkoj saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Federativne Republike Brazila o saradnji u oblasti veterine, u originalu na srpskom jeziku glasi:

**DOPUNSKI SPORAZUM UZ OSNOVNI SPORAZUM O TEHNIČKOJ
SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I
VLADE FEDERATIVNE REPUBLIKE BRAZILA
O SARADNJI U OBLASTI VETERINE**

Vlada Republike Srbije i Vlada Federativne Republike Brazila (u daljem tekstu: Strane),

s obzirom da je Osnovni sporazum o tehničkoj saradnji između Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlade Sjedinjenih Država Brazila, potpisani 11. maja 1962. godine i dalje na snazi,

s obzirom da su države dužne da osiguraju da se svaka sanitarna mera primenjuje samo u obimu koji je neophodan da se zaštiti život i zdravlje ljudi i životinja,

imajući u vidu da se, prilikom definisanja sanitarnih mera, treba pridržavati pravila, smernica i preporuka međunarodnih referentnih organizacija, posebno Kodeks Alimentarius i Svetske organizacije za zdravlje životinja – OIE,

imajući u vidu odredbe OIE i Kodeks Alimentarius, definicija sanitarne mere treba da uzme u obzir analizu i procenu rizika, koje se baziraju na raspoloživom naučnom dokazu, proizvodne procese i metode, relevantne metode inspekcije, uzorkovanja i testiranja, prevalencu specifičnih bolesti, područja bez bolesti, relevantne ambijentalne i ekološke uslove i karantin ili drugi vid zaštite, uz definisanje odgovarajućeg nivoa zaštite zdravlja stanovništva i doslednih i pravednih mera koje utiču na međunarodnu trgovinu,

uzimajući u obzir odredbe OIE, koje se tiču zoniranja i kompartmentalizacije, posebno u vezi sa prepoznavanjem područja bez bolesti i područja sa manjim stepenom prevalence bolesti,

uzimajući u obzir značaj i potrebu za transparentnošću u međunarodnim odnosima, trgovinskoj razmeni i upravljanju sanitarnim merama između država,

saglasile su se o sledećem:

Član 1.

Nadležni organi u Republici Srbiji - Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, Uprava za veterinu, a u Federativnoj Republici Brazil - Ministarstvo poljoprivrede, stočarstva i snabdevanja hranom, Sekretarijat za zdravlje životinja i bilja odgovorni su za primenu ovog sporazuma.

Član 2.

Nadležni organi će, u skladu sa načelima, propisima, pravima i obavezama, utvrđenim Sporazumom o primeni sanitarnih i fitosanitarnih mera Svetske trgovinske organizacije (WTO/SPS Sporazum), koje su u skladu sa zakonima i propisima obe strane, preduzeti odgovarajuće mere u cilju zaštite teritorije njihovih država od unošenja i širenja naročito opasnih zaraznih bolesti životinja, koji se odnosi na uvoz, izvoz i provoz životinja (uključujući ptice, ribe, pčele), proizvode i hranu životinjskog porekla, hranu za životinje, aditive životinjskog porekla i druge proizvode koji mogu da budu nosioci ili prenosioci zaraznih bolesti životinja.

Član 3.

Strane će smatrati OIE glavnim izvorom informacija o pojavi, širenju i suzbijanju zaraznih bolesti koje se nalaze u Zdravstvenom kodeksu za kognene

životinje koji je donela Svetska organizacija za zdravlje životinja – OIE, u smislu i pod uslovima koji OIE određuje.

Član 4.

Termini korišćeni u ovom dopunskom sporazumu imaju sledeća značenja:

1. "životinje" - kako je definisano Zdravstvenim kodeksom za kopnene životinje koji je donela Svetska organizacija za zdravlje životinja – OIE;
2. "proizvod životinjskog porekla" – proizvodi koji vode poreklo od životinjskih vrsta definisanih u smislu Zdravstvenog kodeksa za kopnene životinje koji je donela Svetska organizacija za zdravlje životinja – OIE;
3. "hrana za životinje" – kako je definisano standardima Kodeks Alimentarius (CAC/RCP 54-2004).

Član 5.

Nadležni organi Strana informisaće se o uslovima i mogućnostima za primenu adekvatnih uputstava i programa prevencije i borbe protiv zaraznih i parazitskih bolesti životinja na teritorijama svojih država.

Član 6.

Radi bolje saradnje u oblasti veterine nadležni organi država Strana će:

- na zahtev, razmenjivati dokumentaciju i specifične publikacije koje se bave pitanjima veterine;
- ostvarivati saradnju u oblasti edukacije, dodatnog školovanja i specifične dodatne obuke iz veterinarske medicine;
- omogućiti povremenu razmenu stručnjaka u oblasti veterine i kada je potrebno organizovati sastanke i konferencije njihovih stručnjaka i nadležnih službi;
- stvarati pogodne uslove za tržišnu razmenu medicinskih, antiparazitskih, imunobioloških i dijagnostičkih sredstava nadležnih organa država Strana;

Član 7.

Razmena stručnjaka i sastanci veterinarskih službi održavaće se na osnovu dogovora nadležnih organa država Strana.

Strane će snositi sve svoje troškove u vezi sa aktivnostima predviđenim ovim dopunskim sporazumom.

Član 8.

Nadležni organi država Strana usaglasiće uslove za ostvarivanje uvoza i provoza životinja, proizvoda i hrane životinjskog porekla, hrane za životinje i drugih roba, sa teritorije države jedne strane na teritoriju države druge strane u skladu sa Međunarodnim kodeksom za zdravlje životinja OIE-a i odgovarajućim međunarodnim propisima.

Nadležni organi država Strana izvršiće kontrolu izvoza, uvoza i provoza životinja, proizvoda i hrane životinjskog porekla, hrane za životinje i drugih roba preko određenih graničnih prelaza, o kojima će pravovremeno informisati jedna drugu, a koja se obavlja od strane granične veterinarske inspekcijske službe.

Član 9.

Izvoz, uvoz i provoz životinja, proizvoda i hrane životinjskog porekla i hrane za životinje mora da prati Međunarodna veterinarska potvrda (u daljem tekstu: sertifikat), na jeziku država strana i ako se slože nadležni organi država Strana, na engleskom jeziku.

Član 10.

Svaku pošiljku proizvoda životinjskog porekla, mora da prati veterinarski sertifikat ovlašćenog veterinara države Strane izvoznice.

Ako se u toku vršenja granične veterinarske inspekcije pošiljke životinja, proizvoda i hrane životinjskog porekla, hrane za životinje i drugih roba, koji su pod kontrolom veterinarske inspekcije, utvrdi da ne odgovaraju uslovima navedenim u veterinarskom sertifikatu ili ako je navedena roba transportovana bez odgovarajućih veterinarskih i sanitarnih uslova, nadležna veterinarska služba države Strane uvoznice, obavestiće o tome nadležnu veterinarsku službu države Strane izvoznice i preduzeti mere kako bi sprečila mogućnost ulaska i širenja zaraznih bolesti životinja.

Član 11.

Transport životinja, proizvoda i hrane životinjskog porekla, hrane za životinje i drugih roba, koje su pod kontrolom veterinarske službe, a potiču sa teritorije države jedne strane na teritoriju države druge strane, dozvoliće provoz ovih roba samo ako robu prati veterinarski sertifikat, koji odgovara uslovima OIE-a i u skladu je sa uslovima predviđenim članom 8. ovog sporazuma.

Član 12.

U slučaju neslaganja u tumačenju ili primeni ovog dopunskog sporazuma, nadležni organi država Strana rešiće ih konsultacijama koristeći diplomatske puteve.

Ovaj dopunski sporazum može biti izmenjen ili dopunjeno na osnovu dogovora između Strana. Izmene i dopune stupiće na snagu kada se pisanim putem potvrdi da su Strane sprovele propisanu proceduru u njihovim državama za njihovo stupanje na snagu.

Član 13.

Ovaj sporazum nema uticaja na prava i obaveze Strana preuzetih na osnovu drugih međunarodnih sporazuma kojih su one potpisnice.

Član 14.

Ovaj sporazum stupa na snagu tridesetog (30) dana od datuma primanja poslednjeg pisanih obaveštenja kojim se Strane diplomatskim putem, međusobno izveštavaju o ispunjenju uslova propisanih nacionalnim zakonodavstvom za stupanje ovog dopunskog sporazuma na snagu.

Ovaj dopunski sporazum važiće pet (5) godina. Primena ovog dopunskog sporazuma se automatski produžava na sledeći period od pet (5) godina, u slučaju da nijedna od Strana pismeno ne obavesti drugu Stranu da želi da otkaže ovaj sporazum, i to najmanje šest (6) meseci unapred.

Potpisano u Braziliji, 5. januara 2010. godine, u dva originala, svaki na srpskom, portugalskom i engleskom jeziku, tako da su oba teksta podjednako verodostojna. U slučaju neslaganja u tumačenju sporazuma, engleski tekst biće merodavan.

Za Vladu Republike Srbije

dr Saša Dragin, s.r.
Ministar

Za Vladu Savezne Republike Brazil

Reinhold Stephanes, s.r.
Ministar

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.